

Garabandal Nieuwsbrief

Nr. 27 Jan. 2014 Een uitgave van de
Stg. Garabandal Centrum Nederland
J.P. Gouverneurkade 43, 2171 ES, Sassenheim
E-mail: wim@garabandal.nl
ING Bank: Nr. NL95INGB0001655361
Secretaresse: Marianne Windmeijer

VOORWOORD

Beste Garabandal vrienden,

In het z.g. Blauwe boekje van de Vrouwe van alle Volkeren lezen wij op blz. 32 van de twaalfde boodschap van 30 augustus 1947 het volgende:

11 febr. 2013. Bliksem slaat in de Sint Pieter. Dag dat Benedictus de XVI^{de} zijn terugtrekken bekend maakte.

Ik hoor die stem en kijk en krijg een zwaar gevoel over mij. Ik hoor zeggen; "Er is een zware druk", en ik zie duidelijk Italië voor mij liggen. Het is alsof daar een **heel zwaar onweer** boven losbreekt. Ik moet en hoor luisteren: "**VERBANNING**" Ik ga a.h.w. boven Italië en het is alsof daar slag op slag komt." Intussen zie ik steeds het Noorden van Italië sterk en de uiterste

punt en daar tussenin is het alsof het dood ligt. Dan zie ik een grote koepel oprijzen en ineens begint het boven die kerk of koepel te regenen, heel dikke druppels. Het is geen gewone regen, maar het zijn bloeddruuppels. In de verte zie ik een kruis in het licht staan en ik hoor: "Dit wordt een grote politiek-christelijke strijd - Kerkelijke politiek." enz.

Pater Amandus Korse, ofm. zg, de vroegere biechtvader van Ida Peerdeman, de zieneres van de Vrouwe van alle Volkeren, tekende in zijn Blauwe boekje bij het woord **verbanning** hier bij aan: **de Paus!!**

Enorm veel speculaties waren uit heel de wereld en kerk op gang gekomen over het **waarom** van het terugtrekken van Paus Benedictus de XVI^{de}.

Het woord verbanning duidt op druk van buiten, van mensen of door omstandigheden.

Uit de 10de Boodschap van de Vrouwe van 9 juni 1946 lezen wij o.m.: "Er komt een strijd in Rome tegen de paus" De zieneres ziet rond paus allemaal bisschoppen zitten en hoort daarna: "catastrofaal".

In de Boodschappen van de Vrouwe van alle Volkeren van 28 maart 1948 lezen wij dat de Paus omringt is door kardinalen en bisschoppen, Terwijl de Vrouwe op die geestelijken wijst zegt zij: "Voetangels en klemmen!".

Bij de 2^e Boodschap van 18 juni 1965 van Garabandal zegt de hemel o.m. dat veel priesters bisschoppen en kardinalen, en het pad van het verloren zouden opgaan. Enz.

Dat de bliksem op de 11 febr. 2013 in de Sint Pieter sloeg lijkt ons geen toevallig natuurlijk gebeuren maar een "hemels protest" over de gang van zaken in het Vaticaan en de wereldkerk. Alsof een Goddelijke vuist op de tafel sloeg met de uitroep: "Nu is het afgelopen!"

Met het aantreden van Paus Franciscus lijkt het Christendom en de Katholieke Kerk een nieuw tijdperk te zijn ingegaan, n.m. het tijdperk van de H. Geest.

Wim Langeveld, 6 febr. 2014 Feest van de Japanse martelaren, Paulus Miki en gezellen.

De Boodschappen van Garabandal

18 Oktober 1961 - Deze Boodschap bevestigde dat het belangrijk is veel offers te brengen en boete te doen en vaak het H. Sacrament te bezoeken Als eerste punt werd gezegd dat de mensen goed moesten leven en als ze dat niet deden, zouden ze daarvoor een zware straf over zich afroepen.

Er werd gewaarschuwd dat de beker steeds voller raakte en dat, wanneer de mensen niet veranderden deze straf niet meer te vermijden is.

18 Juni 1965 - Bij monde van de H. Michaël klaagde O.L.Vrouw dat haar eerste boodschap niet serieus genomen was en zij waarschuwde dat dit haar laatste Boodschap zou zijn.

Ze zei dat de beker die eerst steeds voller raakte, nu aan het overlopen was. Zij deelde mede, dat veel priesters, bisschoppen en kardinalen op de weg van het verloren gingen en vele gelovigen met zich meenamen.

Zij betreurde het dat steeds minder belang werd gehecht aan de H. Eucharistie.

Ze zei dat we Gods toorn door onze inspanningen van ons af zouden wenden als we in oprechtheid er om vroegen, onze verzoeken zouden worden ingewilligd.

Haar laatste woorden waren een aansporing om meer offers te brengen en het **lijden van Jezus te overwegen**.

Beste mensen,

In 1996 vond er een wonderbaarlijk Eucharistisch mirakel plaats in het aartsbisdom Buenos Aires, Argentinië, waar de huidige paus Franciscus hulpbisschop was onder Kardinaal Quarracino. Mgr. Bergoglio heeft een foto gemaakt van dit mirakel en het laten onderzoeken; de resultaten waren verbazingwekkend.

Ik stuur jullie hierbij deze foto en het verslag van het wonder dat ik hierbij ook in vertaling geef.

Met broederlijke groet,

Peter Klos, pr.

Vertaling:

Om 7 uur 's avonds op 18 augustus 1966 las pater Alejandro Pezet de Mis in een katholieke kerk in het handelscentrum van Buenos Aires. Toen hij klaar was met het uitdelen van de

Foto gemaakt door Jorge Bergoglio. (Paus Franciscus)

communie kwam er een vrouw naar hem toe en zei dat ze een weggegooiden hostie had gevonden op de kaarsenstandaard achter in de kerk. Toe pater Alejandro naar de aangewezen plek ging, zag hij de ontheiligde hostie. Daar hij niet in staat was de hostie te consumeren, deed hij het in een bakje water en zette het in het tabernakel van de kapel van het Heilig Sacrament. Op maandag 26 augustus, toen hij het tabernakel opende, zag hij tot zijn verbazing dat de hostie was veranderd in een bloederige substantie. Hij informeerde bisschop Jorge Bergoglio (nu paus Franciscus, toen hulpbisschop), die de opdracht gaf om de hostie op professionele wijze te fotograferen. De foto's werden genomen op 6 september. Ze laten duidelijk zien dat de hostie, die een stukje bloederig vlees was geworden, beduidend in grootte was toegenomen. Verscheidene jaren bleef de hostie in het tabernakel en de hele zaak werd strikt geheim gehouden. Daar de hostie geen zichtbare ontbinding vertoonde besloot Kardinaal Bergoglio (die in die tijd Aartsbisschop was geworden) om het wetenschappelijk te laten onderzoeken. Op 5 oktober 1999, in aanwezigheid van vertegenwoordigers van de kardinaal, nam dr. Castanon een

staal van het bloederige stukje en zond het naar New York voor analyse. Daar hij het onderzoek niet wilde bevooroordeelen, informeerde hij bewust het team van onderzoekers niet over de herkomst (de bron van de staal werd geheim gehouden voor de wetenschappers). Een van de wetenschappers was dr. Frederic Zugiba, de bekende hartspecialist en forensisch patholoog. Hij stelde vast dat de geanalyseerde substantie echt vlees en bloed was met menselijk DNA. Zugiba getuigde dat "het geanalyseerde materiaal een deel is van de hartspier die wordt gevonden in de linker hartkamer, dicht bij de hartkleppen. Deze spier is verantwoordelijk voor het samentrekken van het hart. Er moet in gedachten worden gehouden dat de linker hartkamer bloed pompt naar alle delen van het lichaam. De hartspier is in een ontstoken toestand en bevat een groot aantal witte bloedlichaampjes. Dit wijst er op dat het hart levend was op het moment dat de staal was genomen, daar witte bloedlichaampjes afsterven buiten een levend organisme. Ze vereisen een levend organisme om hen te laten leven. Dus wijst hun aanwezigheid er op dat het hart leefde toen de staal werd genomen. En wat meer is, de witte bloedlichaampjes waren in het weefsel doorgedrongen, hetgeen er verder op wijst dat het hart onder ernstige spanning stond, alsof de eigenaar zwaar geslagen was op de borst."

Twee Australiërs, journalist Mike Willesee en advocaat Ron Tesoriero, waren getuigen van deze proef. Zij wisten waar de staal vandaan kwam en ze waren verbluft door het getuigenis van dr. Zugiba. Mike Willesee vroeg de wetenschapper hoe lang de witte bloedlichaampjes in leven zouden zijn gebleven wanneer ze van een stuk menselijk weefsel waren gekomen dat in water had gelegen. Ze zouden na enige minuten opgehouden hebben te bestaan. De journalist vertelde toen aan de dokter dat de bron van de staal eerst gedurende een maand was bewaard in gewoon water en dan voor nog eens drie jaar in een bakje gedistilleerd water; pas toen was er een staal genomen voor de analyse. Dr. Zugiba wist zich geen rekenschap te geven voor dit feit. Er was geen wetenschappelijke verklaring voor, zei hij. Dr. Zugiba vroeg gepassioneerd: "Jullie moeten mij één ding verklaren. als deze staal van een persoon komt die dood was, hoe kon het dan dat tijdens mijn onderzoek de cellen van de staal bewogen en klopten? Als de staal komt van iemand die stierf in 1966, hoe kan het dan nog leven?"

Toen informeerde Mike Willesee dr. Zugiba dat de geanalyseerde staal van een geconsacreerde hostie kwam (wit, ongedesemd brood) die op mysterieuze wijze veranderd was in bloederig, menselijk vlees. Verbaasd door deze informatie antwoordde dr. Zugiba: "Hoe en waarom een geconsacreerde hostie zijn karakter zou veranderen en levend menselijk vlees en bloed wordt zal een onverklaarbaar mysterie blijven voor de wetenschap."

Toen schikte dr. Ricardo Castanon Gomez het zo, dat het verslag van het mirakel van het laboratorium van Buenos Aires werden vergeleken met het verslag van het laboratorium over het wonder van Lanciano (noot van de vertaler: in Lanciano gebeurde rond het jaar 700 een vergelijkbaar Eucharistisch mirakel, hetgeen door de Kerk is erkend. De in vlees veranderde hostie is daar nog steeds te zien). Ok hier werd de oorsprong van de staal niet bekend gemaakt. De experts die de vergelijking maakten kwamen

tot de conclusie dat de twee verslagen van de laboratoria moeten zijn gemaakt van stalen die van dezelfde persoon waren genomen. Ze rapporteerden verder dat beide stalen een AB positief bloedtype hadden. Ze zijn beiden karakteristiek voor een man die in het Midden Oosten is geboren.

Alleen geloof in de buitengewone handeling van een God geeft een redelijk antwoord, een geloof in God die ons bewust wil maken dat Hij werkelijk aanwezig is in het mysterie van de Eucharistie. Het Eucharistisch mirakel in Buenos Aires is een buitengewoon teken dat door de wetenschap is onderzocht. Hierdoor verlangt Jezus in ons een levendig geloof op te wekken in Zijn werkelijke aanwezigheid in de Eucharistie. Hij herinnert er ons aan dat Zijn aanwezigheid werkelijk is en niet symbolisch. Alleen met de ogen van het geloof zien we Hem onder de gedaante van het geconsacreerde brood en wijn. We zien Hem niet met onze lichamelijke ogen daar Hij aanwezig is in Zijn verheerlijkte mensheid. In de Eucharistie ziet en bemint Jezus ons en verlangt Hij ons te redden. ☒

Gilde Sacrament van Niervaert (Breda) bezichtigt in Rome een pauselijke bulle uit 1264

De delegatie voor de ingang van het archief. V.l.n.r. Kees van Duin, Aartsbroederschap Heilig Sacrament Rome; Martin Rasenberg, vz. gilde Sacrament van Niervaert; Peter Kortten, Oud-Limburgse Federatie Schuttersgilden; Mgr. Frans Wiertz, bisschop van Roermond; Mgr. Everard de Jong, hulpbisschop van Roermond; Mgr. Jan van Burgsteden, Congregatie Heilig Sacrament; Wim Langeveld, gilde Sacrament van Niervaert. In het midden de archivaris van de Archivio Segreto Vaticano. (Foto: Matheu Bemelmans)

Op de dag waarop de Nederlandse Bisschoppen tijdens hun Ad Limina bezoek aan Rome paus Franciscus ontmoette, waren ook enkele leden van het Bredase gilde van het Sacrament van Niervaert in Vaticaanstad. Samen met de bisschoppen Wiertz, De Jong en Van Burgsteden; vertegenwoordigers van de Aartsbroederschap van het Heilig Sacrament in de basiliek van Sint Pieter in Rome en van de Oud Limburgse Schuttersfederatie brachten zij op maandag 2 december om 14.00 uur een bezoek aan het Geheim Vaticaan Archief. Het bezoek vond plaats op uitnodiging van het gilde van het Heilig Sacrament van Niervaert dat in 2014 het 750-jarig bestaan van de instelling van het universele feest van Sacramentsdag herdenkt.

Dat feest is in de Nederlanden ontstaan. Tussen de ruim 80 kilometers lange archievenreeks bevindt zich een origineel 13e eeuws afschrift van de pauselijke bulle *Transiturus de mundo*, waarmee Urbanus IV het feest van Sacramentsdag op 11 augustus 1264 instelde voor de universele kerk. Gezegelde versies van de bulle zijn gezonden naar de Patriarch van Jeruzalem en de toenmalige bisschoppen. Zoals gewoonlijk werd de tekst van een uitgaande bulle gelijk voor archivering overgeschreven. Het 13e eeuwse handschrift werd samen met een transcriptie van de tekst getoond in de frescokamer Piano Nobile van het archief.

12e- 13e eeuwse mystieke beweging

Vanaf ongeveer het derde kwart van de twaalfde eeuw begon in West-Europa, met de Zuidelijke Nederlanden als concentratiegebied, een tot dan toe ongekende bloei van het geestelijk leven waarvan vooral vrouwen de draagsters waren. Veel vrouwen kozen voor het kloosterleven of een leven als begijn. In Vlaanderen en Brabant, voor deze tijd zeer verstedelijkte regio's en bovendien welvarend, vonden tal van stichtingen plaats waaruit klooster- en begijnengemeenschappen voortkwamen.

Deze 'mystieke beweging' vormde een milieu waarin de eucharistische vroomheid een belangrijke plaats innam en waaruit de augustines Juliana van Cornillon voortkwam.

Juliana van Cornillon

In de bewaard gebleven vita van Juliana van Cornillon (†1258), een religieuze vrouw uit het Luikse, lezen we dat zij al vanaf haar jeugd herhaaldelijk hetzelfde visioen kreeg. Zij zag de maan in volle glans, maar met een kleine onderbreking. Na haar veelvuldige smeekbeden onthulde Christus wat dit te betekenen had. Hij openbaarde dat die maan de Kerk voorstelde, en dat die onderbreking aangaf dat de Kerk nog een feest miste ter ere van het sacrament van zijn lichaam en bloed. Het nieuwe feest, dat wij kennen als *Sacramentsdag* of *Corpus Christi*, diende voortaan gevierd te worden op de tweede donderdag na Pinksteren. Juliana wachtte nog enige tijd met de bekendmaking van deze goddelijke opdracht. Zij wilde er eerst voor zorgen dat het nieuwe feest bij de invoering al beschikte over een eigen 'officie', dat wil zeggen een eigen liturgie voor het getijdengebed en de mis. Het vervaardigen van een liturgisch officie gold als een topprestatie op zowel intellectueel als muzisch gebied. Het officie werd overigens niet door Juliana zelf geschreven, maar door een vriend, Johannes van Cornillon. Juliana was wel in staat om, met de hulp van de H. Geest, de tekst van Johannes te verbeteren. Tot zover de vita.

Terugblikkend na zoveel eeuwen zouden we kunnen zeggen dat Juliana en Johannes een coproductie hebben vervaardigd, met Juliana als een geïnspireerde kunstenaar (vergelijk de ontwerper van een glas-in-loodraam) en Johannes als ambachtsman (vergelijk de glazenier die dat glas-in-loodraam vervaardigt).

Hoe dan ook, hun officie, *Animarum cibus* of te wel *Zielenspijs*, kwam er. Het is een fascinerende compositie waarin we zien hoe de toenmalige mystiek getinte vroomheid der begijnen een stempel drukte op de liturgie. Het werd al snel verdrongen door *Sacerdos in aeternum*, het magnifieke sacramentsofficie van niemand minder dan Thomas van Aquino. Mede dankzij de grote waardering van

Amerikaanse en Europese geleerden voor onze dertiende-eeuwse begijnen en andere heilige vrouwen, staan Juliana en haar officie sinds enkele jaren weer volop in de belangstelling.

Hoe ontstond het initiatief voor het bezoeken aan het Geheim Vaticaans archief op 2 december 2013?

Lees onderstaande brief van Martin Rasenberg van 2013

Beste gildeleden,

Inmiddels naderen we het einde van het jaar 2013, waarin we herdacht hebben dat ons gilde 550 jaar geleden in de Bredase Grote of Onze Lieve Vrouwekerk werd opgericht. We hebben dat jubileum samen met de Rederijderskamer - eveneens opgericht in of rond 1463 - gevierd.

Inmiddels richten wij ons op een veel grootser jubileum in 2014: 750 jaar Sacramentsdag. Door verschillende partners van het gilde zijn op ons verzoek diverse activiteiten aangedragen voor het jubileumprogramma. De activiteiten variëren van processies, vieringen, tentoonstellingen en lezingen tot de uitgave van boeken. Wij zullen een datum prikken om een jubileumprogramma vast te stellen.

De voorgenomen studiedag met onze partners op 24 november heeft geen doorgang gevonden. In plaats daarvan hebben wij het volgende idee uitgewerkt.

Vanuit het Limburgs Schutterswezen heeft de heer Kortten het idee geopperd om de Nederlandse Bisschoppen, die volgende week voor een ad Limina bezoek in Rome zijn, de originele bul uit 1264 te tonen waarmee paus Urbanus IV het feest van Sacramentsdag voor de universele Kerk heeft ingesteld. Wij hebben daarover contact opgenomen met de Prefectuur van het Geheim Vaticaans Archief in Rome. De Prefect heeft ons laten weten dat een dergelijke

bezichtiging door de Nederlandse Bisschoppen - tegen betaling - mogelijk is op maandag 2 december 2013.

Vervolgens zijn wij in overleg getreden met de Nederlandse Bisschoppen over opname van deze bezichtiging in hun programma voor het Ad Limina bezoek. Vanwege het drukke programma zullen niet alle bisschoppen de bezichtiging kunnen meemaken, doch zeker wel Mgr. de Jong en Mgr. van Burgsteden. Wij zullen deze bisschoppen de bezichtiging van de bulle - als eerste jubileumactiviteit - aanbieden. Ik zal komend weekeinde samen met ons gidelid dhr. Langeveld naar Rome reizen om bij deze bezichtiging in het Geheim Vaticaans Archief aanwezig te zijn.

In de bijlage zenden wij enige informatie over de context waarin de bulle tot stand is gekomen. Hierin treft u tevens het logo dat onze secretaris Emily Pals voor het komende jubileum heeft ontworpen.

Met vriendelijke groet, namens het bestuur,

Martin M.M. Rasenberg, voorzitter

Het feest van Sacramentsdag

Enkele decennia na Juliana's eerste visioen werd Sacramentsdag - in 1246 - door de Luikse bisschop, Robertus van Thourotte, ingevoerd als nieuwe feestdag voor zijn bisdom. De viering van het feest diende te geschieden op de donderdag na de octaafdag van Drievuldigheidzondag, in Luik was dat de tweede donderdag na Pinksteren. Het feest is in de eerste jaren slechts op kleine schaal gevierd, mogelijk alleen in de Sint-Martinuskerk van Luik. Dankzij de dominicaan Hugo van Saint-Cher, die zelf had bijgedragen aan de totstandkoming van Sacramentsdag te Luik en daarna de positie had verworven van kardinaal-legaat voor de gebieden die tot het Duitse Rijk behoorden, kreeg de tot dan toe tegenvallende verbreiding van het feest in 1251-1252 een nieuwe impuls.

Het feest kwam universeel op de kaart nadat de Luikse aartsdiaken Jacques Pantaleon in 1261 werd gekozen tot Paus Urbanus IV. In de zomer van 1264 stelde deze paus, die volgens een overlevering zelfs Juliana's biechtvader zou zijn geweest, Sacramentsdag in voor de universele Kerk. Hiervan getuigt de bulle Transitus de hoc mundo van 11 augustus 1264.

Dit brood wordt genuttigd, maar niet echt verteerd; het wordt gegeten, maar het verandert niet, omdat het niet overgaat in degene die eet: maar als het waardig wordt ontvangen, wordt degene die het ontvangt eraan gelijkvormig. (Citaat uit de bulle Transitus de hoc mundo)750 jaar Sacramentsdag 2014

Het mystieke lichaam van Christus

In het digitale tijdperk van de 21e-eeuw kan men een thans groeiende spirituele beweging van maatschappij-betrokken gelovigen waarnemen. Deze beweging laat zich inspireren door de Geest van het evangelie en zoekt naar een verbindende werkelijkheid. Ze streeft naar een betere, duurzame en socialere wereld. De hedendaagse spirituele beweging vertoont opvallende overeenkomsten met de 12e en 13e-eeuwse mystieke beweging die is begonnen in West-Europa met de Zuidelijke Nederlanden als concentratiegebied. Essentieel voor deze beweging is de (her)ontdekking van het mystieke lichaam van Christus.

In de eerste Korintiërsbrief, hoofdstuk 12 legt de apostel Paulus uit dat een lichaam een eenheid is dat uit vele delen bestaat. Ondanks hun veelheid vormen al die delen samen één lichaam. Zo wordt volgens Paulus het mystieke lichaam van Christus gevormd door samenwerking van - door de heilige Geest geïnspireerde - gelovigen. De 13e eeuwse mystieke beweging bracht grote coöperaties tot stand zoals bijvoorbeeld de bijjnhoven.

Bron: dr. C.M.A. Caspers 1992: De eucharistische vroomheid en het feest van Sacramentsdag in de Nederlanden tijdens de late Middeleeuwen.

Een Theologische Evaluatie.

Benedictus deXVI de en Mark Miravalle

Gepubliceerd op 29 maart 2013 door Dr. Mark Miravalle in *Algemene Mariologie*. (professor aan de universiteit van Steubville in de U.S.)

Het volgende is een voorlopige toepassing van de normen voor evaluatie van gerapporteerde private openbaringen

(vastgesteld door de Vaticaanse Congregatie voor de Geloofsleer, november 1974) op de gerapporteerde boodschappen van de vrouw die zich "Maria Divine Mercy" noemt. Nadat ik eerder ten dienste ben geweest van verschillende internationale theologische commissies van onderzoek voor rechtmatige kerkelijke autoriteiten, zal ik in beknopte vorm dezelfde methode van analyse en evaluatie (waardebepaling) volgen welke standaard is voor een officieel kerkelijk onderzoek.

Laten we daarom kort de gerapporteerde boodschappen en relevante acties onderzoeken van "Maria Divine Mercy" (Maria van de Goddelijke Barmhartigheid) in het licht van de fundamentele criteria van de Kerk voor authenticiteit.

Zoals de erkende Franse marioloog, pater René Laurentin, toepasselijk heeft samengevat, kunnen de normen voor de evaluatie (van de Kerk van een gerapporteerde private openbaring worden gesynthetiseerd door de volgende drie fundamentele criteria (onderscheidende kenmerken):

1. Is de beweerde boodschap in overeenstemming met de officiële geloofsleer en de moraal van de katholieke Kerk?
2. Is het gerapporteerde fenomeen (staat van extase, manier van overdracht van de boodschap, etc.) verenigbaar met de mystieke traditie van de Kerk?
3. Brengt de gerapporteerde boodschap Christelijke geestelijke vruchten voort die altijd een authentieke bovennatuurlijke boodschap vergezellen, zoals aangeduid door de woorden van Jezus: 'men kent de boom aan zijn vruchten' (Mt. 12, 33): diepere bekering, geestelijke vrede, geestelijke vreugde, nieuw of hernieuwd geloof, vertrouwen en liefde; en grotere trouw en eenheid met de Kerk?

Helaas bevatten de boodschappen van 'Maria Divine Mercy', alsook de acties van de beweerde zieneres, talrijke en ernstige theologische, historische en feitelijke fouten doorheen de meer dan 650 zogenaamde boodschappen - fouten die de leerstellingen van de katholieke Kerk tegenspreken, de mystieke traditie van authentieke katholieke private openbaring tegenspreken, de eigen voorspellingen die ze bevatten tegenspreken, en de karakteristieke geestelijke vruchten tegenspreken van vrede, liefde en vreugde die komen met een ware hemelse boodschap.

Enkele voorbeelden van deze wijdverspreide en ernstige fouten zijn de volgende:

1. De bewering dat paus Benedictus XVI 'de laatste ware paus op aarde' was en dat 'de volgende paus' 'de Valse Profeet' zal zijn: "**Mijn geliefde paus Benedictus XVI is de laatste ware paus op aarde... De volgende paus mag dan gekozen zijn door leden van de katholieke Kerk, maar hij zal de Valse Profeet zijn**" (12 april 2012).

De boodschap spreekt rechtstreeks de katholieke leer tegen over de legitimiteit van een geldig gekozen paus. De boodschap impliceert dat een 'anti-paus' kan komen uit een geldig conclaaf, hetgeen een valse of 'ketterse' houding veroorzaakt. De beweerde boodschap gaat verder met de claim, die daar uit

volgt, dat paus Franciscus in feite de 'Valse Profeet' is. Dit alles is een afkeurenswaardige afwijzing van katholieke Concilies, catechismussen en kerkelijk recht over de legitimiteit van een geldig gekozen paus en het juiste antwoord van 'een godsdienstige instemming van geest en hart met de duidelijke geest van de paus, zelfs als hij niet spreekt met onfeilbaarheid' (Tweede Vaticaanse Concilie, *Lumen Gentium*, nr. 25), hetgeen elk lid van de katholieke gelovigen verplicht is te geven aan de huidige Heilige Vader.

Deze foutieve boodschap is extreem gevaarlijk voor elk lid van de katholieke Kerk, daar het het risico inhoudt naar een formeel 'schisma' te leiden ofwel een afscheiding van de katholieke Kerk, welke is de 'weigeren zich te onderwerpen aan de paus of aan gemeenschap met de leden van de Kerk die onder zijn gezag staat' (kerkelijk recht, nr. 751). Een keuze voor een schisma resulteert tragischer wijs voor elke katholiek in excommunicatie en in het onvermogen om de sacramenten te ontvangen (zie kerkelijk recht, nr. 1364, 1). Niet alleen wijst deze valse boodschap het ware pontificaat af van paus Franciscus, maar het wijst ook een juist respect af voor het pontificaat van paus Benedictus XVI, daar paus Benedictus zijn onderwerping beloofde aan de volgende paus op de dag van zijn vrijwillige aftreden (niet gedwongen 'afgezet' zoals aangeduid in de beweerde boodschappen) op 28 februari 2013, en hij beloofde opnieuw zijn onvoorwaardelijke gehoorzaamheid aan paus Franciscus in zijn eigen tegenwoordigheid tijdens hun historische ontmoeting op 23 maart 2013.

2. Een vorm van ketterij dat bekend staat onder de naam 'millenarisme' is aanwezig op verschillende momenten van de beweerde boodschappen, waarin wordt beweerd dat er een letterlijke "1000-jaar" regering van Jezus al zijn op de aarde (boodschap van 9 april 2012), gedurende welke tijd er geen paus op aarde zou zijn, maar eerder een soort geestelijk pausschap waardoor Sint Petrus de Kerk zal leiden vanuit de Hemel over een soort 'paradijs op aarde' (zie de boodschappen 89, 124, 141, 88, 109, 111, 251, 258).

De katholieke Kerk heeft terecht het milleniarisme en het concept van een periode van letterlijk 1000 jaar gedurende welke Jezus zou regeren over een aards paradijs veroordeelt (zie de Katechismus van de Katholieke Kerk, nr.676). Het concept van een periode van 1000 jaar van het aardse bestaan zonder een zichtbare paus op aarde is praktisch gezien een aantasting van de Petrinische belofte van Jezus (vgl. Mt. 16, 15-20), als ook absoluut onhoudbaar vanuit de bronnen van de goddelijke Openbaring. Deze beweerde profetie lijkt een extremistische uitleg te zijn van verschillende profetieën over de paus, eerder dan iets aanvaardbaars voor een katholieke gelovige.

3. Ontkenning van het belang van de evaluatie door de Kerk van een beweerde boodschap.

De beweerde boodschap wijst het belang af van het onderzoek door de Kerk en een daaruit volgend oordeel van echtheid van de beweerde boodschap, en verklaart dat de goedkeuring van de Kerk "niet belangrijk" is: "Het is niet belangrijk of de Kerk deze boodschappen authentiek verklaart want de tijd is niet aan haar kant"(boodschap van 9 juli 2011). Dit denkbeeld kan niet worden beschouwd als in overeenstemming met authentieke katholieke private openbaringen, die de ware ziener altijd wijzen op de onderwerping van hun boodschap aan de juiste kerkelijke autoriteit, zelfs wanneer de Hemel weet dat de boodschap niet onmiddellijk zou worden aanvaard door de betreffende kerkelijke autoriteit bij de eerste de beste keer dat ze wordt aangeboden (zoals we zien bij o.a. in Guadalupe met St. Juan Diego en in Lourdes met St. Bernadette).

4. **De weigering van de beweerde zieneres zich te identificeren en zichzelf voor te stellen aan het plaatselijke kerkelijke gezag voor een juiste, kerkelijk-theologische, psychologische en wetenschappelijke evaluatie, terwijl tezelfdertijd de beweerde boodschappen internationaal worden verspreid via internet en in gedrukte vorm.**

Op gelijkaardige wijze, maar wel onderscheiden van bovenstaande categorie, weigert de zieneres zichzelf te onderwerpen en in gehoorzaamheid te beantwoorden aan haar plaatselijke kerkelijke gezag voor een juiste onderscheiding van echtheid, terwijl ze publiekelijk deze beweerde boodschappen verspreidt als zijnde ware bovennatuurlijke boodschappen van de Hemel. De zieneres opereert vanuit de regio van Dublin, Ierland, en ze zou haar boodschappen, net als haar persoon, derhalve moeten onderwerpen voor een juist kerkelijk onderzoek aan het Aartsbisdom van Dublin. De weigering van de zieneres om zichzelf in gehoorzaamheid te onderwerpen om de kerkelijke autoriteit een juiste onderscheiding toe te staan schakelt de mogelijkheid uit om te voldoen aan het tweede criterium voor de evaluatie van authenticiteit, namelijk de bijkomende fenomenen die kenmerkend een ware bovennatuurlijke mededeling vergezellen. Jezus is het Licht der wereld en roept degenen die in Zijn dienst staan in het licht. Zijn Tegenstander, in tegenstelling, werkt vanuit het duister.

5. Theologische dwalingen, bijvoorbeeld door te beweren dat de Hemelse Vader 'komt in de Naam van Jezus' in plaats van Jezus, die komt in de Naam van de Vader, of de Vader die in Zijn eigen Naam komt. Deze beweringen leiden tot verwarring en zijn tegengesteld aan de klassieke trinitaire formulering. Daarenboven zijn er beweringen in

de boodschappen die de 'verwarring' verdedigen door te claimen, bijvoorbeeld, dat 'liefde verwarrend is' (boodschap 45) en deze zijn ook tegengesteld aan het karakter van authentieke profetie. Jezus spreekt met een diepe eenvoud en helderheid; Satan bevordert verwarring.

6. Onvervulde data waarop werd voorgezegd dat de 'waarschuwing' zou gebeuren 'binnen enkele maanden na 31 mei 2011'.

De boodschap van 31 mei 2011 roept de mensen op zich voor te bereiden op de 'waarschuwing' (een door God gegeven 'verlichting van het geweten', waarvan de voorzegging wordt gevonden in andere boodschappen van Maria, De Waarschuwing van Grabandal), die zou plaatsvinden 'binnen enkele maanden' vanaf de datum van 31 mei 2011: "Bereid u voor op deze gebeurtenis (de 'waarschuwing') want u heeft slechts een paar maanden over om uw ziel voor te bereiden" (31 mei 2011). De voorspelde gebeurtenis vond niet plaats binnen enkele maanden, of zelfs binnen een jaar, na de voorspelling van 31 mei 2011.

7. De afwezigheid van authentieke Christelijke vruchten van geestelijke vrede, vreugde, vertrouwen en liefde; en, in plaats daarvan, uitingen van grotere vrees, angstigheid en overwegende negativiteit.

Een angst voortbrengende toon van goddelijke vergelding, woede, gerechtigheid en rampen zijn de belangrijkste thema's die in de beweerde woorden van God de Vader en Jezus wordt gelegd. De beweerde boodschappen zijn gevuld met negatief waarschuwend gebrul van veroordelingen en oordeel in woorden en uitdrukkingen die ernstig de oneindige barmhartigheid en liefde van de Vader en van de Zoon verkeerd voorstellen. Bijvoorbeeld, een zogenaamde boodschap van Jezus beweert "dat degene onder jullie die zeggen dat je Mijn leerstellingen volgt, maar die de wetten willen veranderen door alles door de vingers te zien wat zondig is in Mijn ogen, vertrek nu uit Mijn Kerk"; of de Hemelse Vader die volgens de boodschappen spreekt over het sturen van zielen naar de hel waar zij 'hun ogen uitrukken' zijn niet in overeenstemming met andere authentieke boodschappen van Jezus of God de Vader.

Zelfs als Jezus, God de Vader en Maria een boodschap moeten overbrengen die sterke verklaringen inhouden van een voorwaardelijk naderende kastijding en zuivering (die bijvoorbeeld aanwezig zijn in de authentieke boodschappen van de Goddelijke Barmhartigheid en van Fatima) dan worden deze boodschappen altijd gebracht in de overheersende toon en context van vrede, liefde, bemoediging en zelfs vreugde. Deze gepaste geestelijke karakteristieken en de daaraan corresponderende geestelijke vruchten zijn substantieel afwezig in de zogenaamde boodschappen, en ze zijn ook kennelijk afwezig bij een beduidend aantal van de voorstanders van de zogenaamde boodschappen.

Met zulke schaamteloze en feitelijke dwalingen die worden gepresenteerd in de boodschappen van "Maria Divine Mercy", hoe kunnen deze zogenaamde boodschappen dan doorgaan met zo'n uitgebreide lezerskring te hebben onder katholieken van goede wil, waarvan de meerderheid een verbintenis van gehoorzaamheid onderhouden met het kerkelijk leergezag, en ook een bijzondere en ware devotie tot Maria bezitten? Het is precies omdat de zogenaamde

boodschappen sommige elementen bevatten die vele lezers als waar kunnen herkennen in de evaluatie van de hedendaagse 'tekenen van de tijd' (een evaluatie waar het Tweede Vaticaans Concilie toe oproept in Gaudium et Spes, nr. 4): wijdverbreide crisis van geloof en moraal binnen de katholieke Kerk en doorheen de samenleving in heel de wereld; economische en sociale crisissen zonder weerga; veel voorkomende geo-politieke conflicten in het Midden Oosten en elders; natuurrampen zonder weerga; de mogelijkheid in de nabije toekomst van het gebruik van nucleaire wapens in Noord Korea, Iran, Pakistan, etc.

Het is absoluut aanvaardbaar dat de historische en veeleisende tijden waarin we leven worden herkend en erkend, en naar mijn mening is dat een eerlijke en juiste inschatting van de hedendaagse 'tekenen van de tijd'. Om een zogenaamde boodschap te aanvaarden die is ondergedompeld in theologische dwaling en kerkelijke ongehoorzaamheid is een ernstige en gevaarlijke fout. Er bestaat een substantieel moreel verschil tussen het erkennen van de ernstige wereldwijde aanwijzingen die de wereld oproepen tot dringende bekering, en daarbij Gods' oneindige barmhartigheid aanvaarden door trouw te beantwoorden aan de legitieme bovennatuurlijke boodschappen van Jezus en Maria aan de hedendaagse mensheid - die begrijpelijk ook goddelijke 'waarschuwingen' inhouden, zowel universeel als individueel - , en van de andere kant om valse boodschappen te aanvaarden en daaraan mee te werken die zich meester maken van de authentieke hedendaagse boodschappen van Jezus en Maria en ze vervolgens bezoedelen met valse richtlijnen van ongehoorzaamheid aan paus Franciscus en wettelijke kerkelijke overheid, de afwijzing van klassiek katholieke dogma en de ware kerkelijke mystieke traditie, en een antwoord op de huidige situatie van de wereld bevorderen die gebaseerd is op angst en vrees.

Het meest grote gevaar dat in deze valse boodschap gepresenteerd wordt is naar mijn inzicht de beweerde rechtvaardiging voor katholieken om een individuele valse openbaring te plaatsen boven de door God gegeven autoriteit van de huidige paus als de Vicaris van Christus op aarde.

De beweerde boodschap voorspelt ironischerwijs een opkomend schisma in de Kerk. Dit zou heel goed een zelfvervullende profetie kunnen worden, een Satanisch doel en strategie, die deels het gevolg zou kunnen zijn van het volgen van extreem gevaarlijke en materieel schismatieke boodschappen zoals deze worden verkondigd door "Maria Divine Mercy".

Het is in mijn mening realistisch om gedurende onze hedendaagse ervaring van uitdagingen en veranderingen die de Kerk en de wereld momenteel ondervinden zelfs nog meer valse boodschappen in de komende tijd te verwachten - valse boodschappen die zijn vermengd met ware inhoud - die het duivelse doel dienen om ons te verwijderen van het authentieke kerkelijke gezag en kerkelijke leer, en van authentieke boodschappen uit de Hemel voor onze tijd.

(In Garabandal waarschuwde Maria in 1962 dat voor de Waarschuwing en het Grote Wonder er vele valse verschijningen boodschappen zouden komen Wim L.)

Dit kan alleen worden bestreden en genezen door een hernieuwde verbintenis van gehoorzaamheid aan onze Heilige Vader, paus Franciscus en aan alle wettelijk kerkelijk gezag.

Laten we gezamenlijk en vurig bidden voor onze beminde Heilige Vader, paus Franciscus; voor onze heilige katholieke Kerk; voor de triomf van de Goddelijke Barmhartigheid en het Onbevlekt Hart van Maria zoals die wordt gevonden in de authentieke hedendaagse boodschappen van Jezus en Maria; en voor de vredige bekering en verzoening van de beweerde zieneres en al haar huidige volgelingen in het hart, de gehoorzaamheid en eenheid van de Kerk.

Dr. Mark Miravalle,
Professor in Theologie en Mariologie.

Vertaald door pater Peter Klos. sss

UIT HET BOEK: HET DORP SPREEKT

Van Ramon Pérez

Dorsbewoners van Garabandal getuigen

Antonia Gonzalez y Gonzalez. 55 jaar (1980)

Boerin in de buurt van Cabezon de la Sal (40 km. Van Garabandal) . Zij is geboren in Garabandal en heeft daar tot haar 31e jaar gewoond. Zij is een tante van Conchita.

Vóór de verschijningen :

Ja, ik ken de andere zieneressen en ik heb Conchita vijf maanden bij mij in huis gehad, toen haar vader stierf, vóór de verschijningen. Zij woonde hier samen met mijn dochter en zij ging naar school in Cabezon. Zij was niet veeleisend, altijd tevreden met haar lot en heel moedig. Op een keer heb ik haar de volle laag gegeven, omdat ik een huis vol kinderen had, die zij had meegenomen. Zij heeft niet gehuild. Een andere keer heeft zij al spelend een grote houtsplinter diep in haar been gekregen en heb ik haar veel

pijn moeten doen om hem eruit te halen. Welnu, ook toen heeft zij niet geklaagd. Bij haar moeder werkte zij hard. Ik zie al met al geen verschil met andere kinderen van haar leeftijd. Een beetje ernstiger misschien, net als die van mij.

Enige tijd vóór de verschijningen probeerde ik mij, vreemd genoeg, de geschiedenis van een kleine zieneres te herinneren, die ik in mijn jeugd had gelezen. Ik zei tegen mezelf dat het toch vreemd was dat er vroeger zoveel verschijningen waren en in onze tijd niet meer. Ik vertelde dit aan Dr. Don Antonio, die afkomstig is uit Liebana en die tegenwoordig in Santander woont.

De afwezigheid van verschijningen in onze tijd deed me denken, dat zij in werkelijkheid niet bestaan hadden en als ik er vroeger in had geloofd, dan kwam dat omdat ik jong was. Een week later begonnen de verschijningen in Garabandal.

Eerste reacties:

Ik ging naar Cabezon en halverwege zei een meisje tegen mij:

- "Weet u niet wat er in Garabandal gebeurt?"
- "Nee."
- "Nou, er zijn verschijningen."

Op het moment dat ik dat hoorde, geloofde ik het, maar ik heb het niet laten blijken. Ik zei eenvoudigweg: "Oh! Kijk eens aan!..." Innerlijk voelde ik iets, dat me deed geloven dat het waar was.

- "En u weet niet wie het is?" vroeg het meisje.
- "Nee."
- "Ja hoor, u weet het wel!"
- "Nee, echt niet."
- "Uw nichtje."
- "Dat is onmogelijk!..."

Ik vervolgde mijn weg, maar voelde me steeds nerveuzer worden en ik wilde er niets meer over horen. Want in die tijd biechtte ik tamelijk weinig... nou ja, ik ging in elk geval elke twee maanden, maar ik onderging een periode van twijfel over het geloof, waardoor ik me bepaalde vrijheden permitteerde, zoals het eten van vlees op vrijdag. Ik verkeerde in een zeer grote onzekerheid op religieus gebied. De aankondiging van deze verschijningen heeft mij dan ook in mijn geloof versterkt. Ik heb de Heer bedankt, maar ik

Zowel vrienden als burens verbaasden zich erover dat de tante van Conchita niet naar de verschijningen kwam kijken

voelde niet het verlangen om naar Garabandal te gaan om de extases te zien, ondanks het grote aantal mensen dat er naar toe ging. Zowel vrienden als burens verbaasden zich erover dat de tante van Conchita niet naar de verschijningen kwam kijken. In werkelijkheid had ik een bepaalde angst voor de confrontatie. Conchita stuurde me toen een brief met de mededeling dat er op dat moment geen verschijningen meer waren en zij vroeg me waarom ik hen niet zoals vroeger kwam bezoeken, dat zij mij zouden komen ophalen in Cosio. Ik besloot daarop te gaan en heb mijn dochter meegenomen.

Inderdaad waren de verschijningen op het ogenblik van mijn aankomst tijdelijk gestopt en ik was daar heel blij mee, want ik zag er tegen op om een extase te zien. Ik keek iedereen eens aan en zag veel onbekenden. Er was met name een zekere professor, over wie enkele mensen zeiden, dat hij misschien degene was, die alles in scène had gezet.

Ik ben toch twee weken gebleven. Tegen het einde van mijn verblijf vertelde men mij dat de meisjes aan het bidden waren bij de cuadro. Ik besloot om te gaan kijken en ik probeerde gezelschap te krijgen van burens, maar niemand wilde meekomen, want er waren sinds enige tijd geen verschijningen. Uiteindelijk zijn enkele seminaristen, die in het dorp verbleven, met mij meegegaan, evenals een dame. Ik ging in een rotsholte zitten, helemaal in elkaar gedoken en niet erg gerust. Op dat moment hoorden wij de kerkklokken luiden voor het rozenkransgebed. Ik zei tegen hen:

- "Jullie bidden hier toch zoveel, laten wij dan bidden dat er een extase plaatsvindt, anders vertrek ik zonder dat gezien te hebben." Maar ik hoopte diep in mijn hart, dat er niets zou gebeuren. Ik had deze zin nauwelijks uitgesproken of de meisjes verstarten, bogen achterover... Ik had hun benen kunnen aanraken, zo dicht was ik bij hen. Ik heb, ik weet niet hoe ik het moet zeggen, ... een soort angst ervaren... Ik wist niet wat me overkwam, ik kon hen niet aanraken... Ik ervoer een heel bijzondere, vreemde gewaarwording... een overweldigende innerlijke beroering, die mij ertoe bracht om spijt te hebben van zoveel zonden, die ik tijdens mijn leven had begaan. Ik geloof dat als God mij op dat moment tot Zich geroepen had, de deuren van de hemel wagenwijd zouden opengaan, zo wonderlijk goed voelde ik mij diep van binnen. Ik vertrok met een grote innerlijke vreugde.

Uiterlijk aspect van de gezichten:

Wat mij het meest getroffen heeft bij die eerste extase is het sterke licht, dat van de meisjes uit ging, alsof zij een bron waren van fluorescerend licht, niet zoals elektrische gloeilampen of lantaarns, maar - het is niet uit te leggen - een helder licht... een licht zoals ik in mijn keuken heb, maar heel, heel helder. Ik heb hun gezichten goed bekeken en het leek alsof ze doorschijnend waren, licht gaven, volledig veranderd.

Er was werkelijk geen enkel teken van spanning, niets daarvan. Zij waren heel mooi. Zij spraken erg zacht, wij konden hen niet horen.

Dat was de eerste extase die ik heb gezien. Daarna heb ik er vele gezien, want alleen al in 1961 ben ik tenslotte een hele maand bij Conchita gebleven.

De duur van de extases varieerde sterk en ik kan nauwelijks bijzonderheden geven. Ik heb ze bijna overal in het dorp waargenomen, op heel verschillende tijden en met heel verschillende mensen erbij, maar ook wanneer de kinderen alleen waren. Soms waren wij in de keuken aan het eten en viel Conchita in een hoek in slaap. Maar plotseling rende zij weg, opende de deur en ging er als een pijl uit de boog vandoor, haar verschijning volgend, omdat zij een oproep had gehad.

Ik heb nooit - en ik bevond me vaak heel dicht bij haar - het minste spoor van vermoeidheid of nervositeit bespeurd.

Wordt vervolgd.

Uit het Frans vertaald door Dr. Marianne Huijg